

thi jeg tror, den illustrerer den Sjærlighed, som fra den Side er viist overfor denne Valgmaade. Gang efter Gang have vi havt Forslag derom, men nu, da der er Tale om at indføre den i en Afdeling af Repræsentationen, nu siger man: Nei, ikke paa nogen Maade! Men saa forekommer det mig ogsaa, at det paa den Maade bliver klart, at man vil have den, hvor man tror, den kan gavne En selv, men derimod ikke i og for sig, fordi man erkender, at det er den, som giver de bedste Resultater med Hensyn til Bølgernes Valg af deres Tillidsmænd. Ligeledes har jeg ikke fremhævet Ændringen med Hensyn til Folkethingskredsene som et ufravigeligt Vilkaar, det Udtryk har jeg paa ingen Maade brugt. Jeg har fremhævet, hvorledes det dog vilde være vanskeligt, naar man saaledes skulde røre ved Valgloven og foretage Ændringer deri, medens man med Lænsked forbigik den Ændring, som Grundlovens udtrykkelige Bud utvivlsomt kræver, og som gennem en lang Aarrække er bleven tilfidsat. Jeg har ikke rørt ved disse Forslags Stjæbne i det andet Thing, men kun fremhævet den uimodsigelige Kjendsgjerning, at intet af disse Forslag er naaet til dette Thing, og naar den ærede Taler fremhævede, hvorledes, under Behandlingen deraf, et Flertal i et Udvalg havde udtalt sig for en vis Ordning, beklager jeg blot, at det private Initiativ, som er blevet brugt overfor dette Forslag, ikke ogsaa har fundet Anvendelse overfor det andet. Hvis man fandt Regjeringens Forslag utilfredsstillende, kunde man jo have ændret det og derpaa have sendt os det. Kan det private Initiativ benyttes her, kan det vel ogsaa benyttes paa andre Omraader, og det forekommer mig, at dette at gjøre en Hensikling til Regjeringen i og for sig ikke er tilstrækkeligt, naar man viser, man har et andet Middel, nemlig det private Initiativ til at føre Sagen frem. Jeg kan derfor paa ingen Maade se, at Forholdet skulde være det, at man har gjort, hvad man kunde paa andre Omraader og derfor nu rolig kunde gaa til det foreliggende Forslag. Thi det mener jeg, at det er vanskeligt at tage noget af et Æmne, naar noget Andet og Væsentligere bliver liggende stille. Selv om man vil sige, vi kunne jo sotte det til, antager jeg ikke, at det vilde være ganske stemmende med Etiketten overfor det andet Thing. Derfor, naar man overhovedet vil optage Spørgsmaalet om Ændring i Valgloven, er der, forekommer det mig, det Spørgsmaal, der ligger nærmest og først: Voder os fuldestgjøre Grundlovens Bud og give vore Medborgere den Ret, som Grundloven hjemler. Finder man Ord-

ningen uheldig, finder man, at 16,000 er for lidt, kunde man jo gjøre det Samme, som man gjorde i 1866, da man forøgede Antallet i Grundloven af 1849, og hderligere forøge det nu. Jeg for mit Vedkommende nærer aldeles ingen Betænkelighed ved at gaa med til at gennemføre Grundlovens Bud, og jeg slutter, som jeg begyndte, med at sige, at det forekommer mig, her er et Spørgsmaal om Opfyldelse af en Grundlovsforskrift, Fyldestgjørelsen af en Ret for Medborgere, som det undrer mig ikke er bleven nævnt, samtidig med, at dette Forslag er blevet gennemført.

Styr: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil gjøre til den ærede sidste Taler, idet jeg vil sige, at det selvfølgelig ikke med, hvad jeg sagde, var min Mening at udtale Noget, som kunde være krænkende eller fornærmende for Smaafolk her i Landet. Jeg tror ikke, at jeg der har brugt Udtryk, som paa nogen Maade have været stærkere end dem, som vi hørte f. Ex. for ikke ret mange Dage siden af det 8de kongevalgte Medlem (Rosenørn), hvem Ingen vistnok vil mistænke eller hvis varme Sympathi for Smaafolk vist Ingen vil betvivle. Jeg tror, at jeg for mit Vedkommende ogsaa agter Smaafolk og ærer dem ligesaa høit som Noget her i Thinget. Det var kun det, jeg vilde sige, at jeg havde ikke til Hensigt at udtale noget Krænkende.

Th. Nielsen: Jeg ønsker ogsaa at gjøre nogle enkelte Bemærkninger til de foregaaende Talere, som mere eller mindre have innsjelsat sig med, hvad jeg udtalte. Den sidste ærede Taler (Styr) udtalte sig temmelig udførligt om, at de Forventninger, som de, der have givet Grundloven, have havt, ikke vare gaaede i Opfyldelse. Han udtalte, at der var kommet Modsetninger til Stede i Befolkningen, at der var bleven Strid og Splid o. s. v. Ja, jeg indrømmer, at her er kommet større Modsetninger til Stede i Befolkningen end ønskeligt; men jeg tilføjer tillige, at havde vi som Grundlag beholdt 5te Juni Grundloven af 1849, hvorefter begge Thing udgit fra samme Kreds af Bølgere, saa var denne stærke Modsetning, som det ærede Medlem var saa ked af, jo ikke kommen til Stede, og det overraster mig unegtelig noget, at det ærede Medlem er saa bedrøvet over Striden og Spliden samtidig med, at han selv stiller sig paa et til Høire saa hderliggaaende Standpunkt. Det forekommer mig, at i den Henseende burde det ærede Medlem foregaa med sit bedste Exempel for at gjøre Sit for at faae Striden